

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תא"ק 10465-09-20 חברת אופקים נסיעות ותיירות (1979) בע"מ נ' סמארטאייר תל אביב בע"מ ואח'

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופטת יעל בלכר

המבקשת (התובעת) חברת אופקים נסיעות ותיירות (1979) בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד אפרת רנד, ברית שדלצקי ונטליה טקץ'
ממשרד מ. פירון ושות'

נגד

המשיבים (הנתבעים) 1. סמארטאייר תל אביב בע"מ
2. ארז בוסו

החלטה

המבקשת (התובעת) הגישה כנגד המשיבים (הנתבעים) תביעה כספית בסדר דין מקוצר על סך של כ- 1.5 מיליון ש"ח על יסוד הסכם מיום 17/6/19 למכירת מניות התובעת בנתבעת 1 (חברת סמארטאייר או החברה) (ההסכם צורף בנספח 4 לבקשה, להלן: **ההסכם**).

לצד הגשת התביעה הכספית הוגשה גם הבקשה דנא לעיקול במעמד צד אחד.

עניינה של החלטה זו בשאלה האם הסמכות העניינית לדון בתביעה נתונה לבית המשפט לעניינים כלכליים.

כללי - התביעה והשתלשלות העניינים

1. לטענת התובעת, הנתבעים הפרו את ההסכם בכך שלא שילמו את מלוא התמורה הנקובה בהסכם בחלוף המועד הנקוב בהסכם (ואף לאחר מכן). התביעה היא לתשלום יתרת התמורה, בצירוף פיצויים מוסכמים.
על פי ההסכם, התמורה תשולם בארבעה תשלומים. לטענת התובעת, שולמו שני תשלומים, התשלום השלישי, שולם בחלקו בלבד והתשלום הרביעי, לא שולם כלל.
2. מעיון בסעיף 5 להסכם שעניינו "התמורה", עולה, בין היתר, כדלקמן:
בגין המניות ישלם מר בוסו, המשיב 2 (הנתבע) את תמורת ערך המניות בסך של 1,000 ש"ח. בנוסף, מגלמת תמורת ההסכם את חובות סמארטאייר לתובעת, שבגינם יבוצע תשלום על

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תא"ק 10465-09-20 חברת אופקים נסיעות ותיירות (1979) בע"מ נ' סמארטאייר תל אביב בע"מ ואח'

סך של כ- 4.35 מיליון ש"ח, שהוגדר "התמורה המוסכמת". שני תשלומים ראשונים - האחד, בסך של \$150,000 והשני, בסך של כ- 3.7 מיליון ש"ח - יבוצעו עד ליום 17/7/19 שהוגדר בהסכם כ"מועד הסגירה".

לאחר מועד הסגירה ישולמו שני תשלומים נוספים בסך כולל של כ- \$500,000; התשלום השלישי בסך של \$200,000, עד ליום 1/1/20 והתשלום הרביעי בסך של \$300,000, עד ליום 30/6/20.

לפי ההסכם, התשלום הראשון ישולם ע"י הנתבע במועד החתימה, כמקדמה ע"ח התמורה הכוללת (תמורת ערך המניות, התמורה המוסכמת והחובות הנוספים, ראו הסיפא לסעיף 5 להסכם). יתר התשלומים יבוצעו או ע"י הנתבע בעצמו או בדרך של העמדת הון לחברת סמארטאייר, על מנת שזו תשלם את התשלום לתובעת.

3. מהמסמכים שהוגשו לבית המשפט עולה כי בהמשך להסכם ולתשלומים שבוצעו במסגרתו ועל פיו, מניות התובעת בחברת סמארטאייר הועברו, כך שבעלי המניות בחברה לעת הגשת ההליך, הן המחזיקות 23 ו- 25. מדובר בחברות שקשורות לנתבע, המשמש גם כדירקטור בחברת סמארטאייר ובמחזיקה 23, חברת רעות שירותי תיירות בע"מ. ראו:

תדפיס רשם החברות של סמארטאייר, נספח 2 לבקשה לעיקול;
תדפיס חברת רעות שירותי תיירות, נספח 3 לבקשה.
יצוין כי לא צורף תדפיס המחזיקה 25, חברת תלמה א.ש. סיטונאות בתיירות (שהיא בעלת המניות בסמארטאייר, ביחד עם רעות שירותי תיירות).

4. בנסיבות כמתואר לעיל, הוריתי למבקשת בהחלטה מיום 7/9/20 "להבהיר סמכותו הנטענת של בית המשפט לעניינים כלכליים, משעה שעל פניו מדובר בתביעה כספית לתשלום כספים המגיעים לתובעת, לפי טענתה, מכוח הסכם מיום 17/6/19 שהופר (לרבות פיצויים מוסכמים)... אף שההסכם הוא הסכם למכירת מניות, על פניו, העניין בהליך זה, שאף הוגש כתביעה כספית בסדר דין מקוצר - אינו 'עניין אזרחי בקשר לזכויות או לחובות של בעלי מניות בחברה ככאלה, המוסדרים בתקנון החברה או בחוזה אחר' כאמור בסעיף 42א(3) לחוק בתי המשפט, שאליו מפנה המבקשת (ראו ס' 117 לתביעה). הצדדים כבר אינם בעלי מניות בחברה ובעלי המניות בחברה-המשיבה 1 הן המחזיקות 23 ו- 25; הסכסוך אינו נוגע לזכויות בחברה או ניהולה או בין בעלי מניות, גם הסעד אינו נוגע לעניינים אלה או למניות; ועל פניו, לא מצאתי כי מתעורר גם כל 'עניין כלכלי' אחר".

5. התובעת הגישה הודעת הבהרה מיום 10/9/20. התובעת עומדת על טענתה כי הסמכות היא לבית המשפט לעניינים כלכליים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תא"ק 10465-09-20 חברת אופקים נסיעות ותיירות (1979) בע"מ נ' סמארטאייר תל אביב בע"מ ואח'

טענות התובעת

6. תחילה מצאה התובעת לציין כי התיק נקבע לדיון קדם משפט ליום 4/1/21 לפני כב' הש' כבוב שהורה על הגשת כתבי טענות כדן. עוד ציינה כי ההסכם נכרת במסגרת הליכים משפטיים שהתנהלו אצל כב' הש' כבוב "ולמעשה, אילולא שוכנע באופן ישיר ובלתי אמצעי כי הנתבעים יעמדו בהתחייבויותיהם החוזיות, לא היה נכרת הסכם". לגופו של עניין נטען, כי התביעה נשענת על שני אדנים: חובות סמארטאייר לתובעת, שנוצרו כאשר התובעת הייתה בעלת מניות בראשונה; וההסכם שבו מכרה התובעת לנתבע את מניותיה בסמארטאייר כנגד תשלום התמורה המוסכמת המגלמת בתוכה את חובות סמארטאייר לתובעת, אשר אף הוא נחתם בעת שהתובעת הייתה בעלת מניות בסמארטאייר. "הנתבעים חבים בתשלום סכום התביעה בהתבסס על שני אדנים אלה ונראה כי לא יכול להיות חולק כי התביעה מצויה בסמכות המחלקה הכלכלית של בית משפט נכבד זה". עוד טענה התובעת כי בשים לב לקיומם של שני תשלומים טרם מועד הסגירה ושניים לאחר מכן "אין זה הגיוני לומר, כי אם אופקים הייתה תובעת את ביצוע התשלומים הראשון והשני, מדובר היה בעניין הנתון לסמכותה של המחלקה הכלכלית, שכן תשלומים אלה קודמים למועד הסגירה, בו עברו מניות סמארטאייר מאופקים אל ארז בוסו, ואילו כאשר מדובר בתשלומים השלישי והרביעי, שמועד ביצועם לאחר מועד הסגירה, העניין אינו נתון לסמכותה של המחלקה הכלכלית. זוהי אבחנה מלאכותית".

7. התובעת מפנה את בית המשפט לעיין בפסק הדין של כב' הש' רונן בה"פ (המחלקה כלכלית - ת"א) עגיב יעוץ וניהול בע"מ נ' הראל מיום 4/5/11 (עניין עגיב); וסבורה כי סמכותה של המחלקה הכלכלית נלמדת בענייננו מקל וחומר, שכן המבקשת שם לא הייתה מעולם בעלת מניות בחברה בעוד שכאן מדובר בעסקה שמגלמת בתוכה הן את השבת חובות החברה לתובעת שנצברו בעת שהייתה בעלת מניות והן את מכירת המניות כנגד תשלום התמורה המוסכמת, שכוללת את החובות הנ"ל. עוד הדגישה בציטוט חלק מפסק הדין את הקביעה, כי העובדה שמדובר בסכסוך בעל היבטים חוזיים אינו משנה מהמסקנה שהסמכות לבית המשפט לעניינים כלכליים שכן סכסוכים רבים בין בעלי מניות הם בעלי אופי חוזי.

8. לבסוף טענה התובעת כי גם אם יש לבית המשפט ספק בעניין הסמכות, עליו לדון בבקשה לסעד זמני תוך הפניה לע"פ 7543/97 רז נ' רז מיום 7/9/99.

דיון והכרעה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תא"ק 10465-09-20 חברת אופקים נסיעות ותיירות (1979) בע"מ נ' סמארטאייר תל אביב בע"מ ואח'

9. לא מצאתי ממש בטענות התובעת והן נדחות. סבורני, כפי שצינתי בהחלטתי מיום 7/9/20, שנימוקיה בעינם עומדים גם לאחר קבלת התייחסות התובעת מיום 10/9/20, כי הסמכות לדון בתובענה איננה נתונה לבית המשפט לעניינים כלכליים.
10. כאמור, התובעת מבססת את הסמכות על סעיף 42א(3) לחוק בתי המשפט, שלפיו יבוא בגדר "עניין כלכלי" המצוי בסמכותו של בית המשפט לעניינים כלכליים "עניין אזרחי בקשר לזכויות או חובות של בעלי מניות בחברה ככאלה, המוסדרים בתקנון החברה או בחוזה אחר" (ההדגשה שלי - י.ב.).
11. עיינתי חזור ועיין בתובענה, ולא מצאתי בה כל "עניין כלכלי" כאמור. מדובר בתביעה כספית על סך של כ- 1.5 ש"ח שהוגשה כתביעה בסדר דין מקוצר, לתשלום יתרת התמורה לפי ההסכם שלא שולמה ובצירוף פיצויים מוסכמים. התביעה איננה מעלה כל שאלה "בקשר לזכויות או חובות של בעלי מניות בחברה ככאלה" (ואף לא מעלה עניין כאמור בין בעלי מניות בחברה שלא "ככאלה"). התובעת אינה בעלת מניות בחברת סמארטאייר. התובעת מכרה את מניותיה בסמארטאייר והעברת המניות הושלמה זה מכבר. התובעת אינה אלא בעלת חוב נטען שמקורו בהסכם, כלפי הנתבעים, לרבות חברת סמארטאייר. הא ותו לא. לא מתעורר כל עניין בקשר לניהול החברה ואין מדובר בסכסוך בין בעלי מניות. אף לא התבקש סעד של ביטול ההסכם למכירת המניות. הסעד המבוקש הוא סעד כספי, המצוי בתחום סמכותו של בית משפט השלום.
12. לא הצלחתי לרדת לסוף דעתה של התובעת אשר סבורה, כי האופן שבו חושבה התמורה כך שהיא כוללת את חובות סמארטאייר לתובעת או כי העובדה שהתמורה כוללת חובות כאמור - משליכים על הסמכות העניינית של בית המשפט לעניינים כלכליים (והדברים בהקשר זה, הובאו מפיה במלואם לעיל). גם לא עלה בידי להבין מדוע סבורה היא, כי העובדה שבעבר הייתה בעלת מניות, מקנה לבית המשפט לעניינים כלכליים סמכות לדון בעניין, בשעה שהתובענה לא מעלה כל עניין שקשור בניהול החברה או בעניין שבין בעלי המניות "ככאלה". והדברים יפים גם ביחס לטענה שההסכם נולד כתוצאה מהליכים משפטיים קודמים שניהלו הצדדים בבית המשפט לעניינים כלכליים. ככל שדרוש מובהר גם, כי היכרות בית המשפט לעניינים כלכליים עם הצדדים במסגרת הליכים קודמים - שהתבררו שם כדין שעה שהתקיימו תנאי הסמכות - אינה מולידה "סמכות נמשכת" לבית המשפט לעניינים כלכליים, לדון בכל עניין שקשור בהם או בהסכם. זאת, גם אם סבורה התובעת כי היכרות כאמור עשויה להועיל בבירור התובענה הנוכחית.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תא"ק 10465-09-20 חברת אופקים נסיעות ותיירות (1979) בע"מ נ' סמארטאייר תל אביב בע"מ ואח'

13. התובעת מבקשת ללמוד סמכות "מקל וחומר", לאור פסק הדין של כב' הש' רונן בעניין עגיב, שכן באותו עניין המבקשת טענה כי היא אמורה לקבל מניות, אך לא הייתה מעולם בעלת מניות בחברה; בעוד שכאן מדובר בעסקה שמגלמת בתוכה הן את השבת חובות החברה לתובעת, שנצברו בעת שהייתה בעלת מניות והן את מכירת המניות כנגד תשלום התמורה המוסכמת, שכוללת את החובות הנ"ל. עוד הדגישה התובעת בציטוט חלק מפסק הדין את הקביעה, כי העובדה שמדובר בסכסוך בעל היבטים חוזיים אינו משנה מהמסקנה שהסמכות לבית המשפט לעניינים כלכליים, שכן סכסוכים רבים בין בעלי מניות הם בעלי אופי חוזי.

14. אני דוחה טענות אלה. סבורני כי הדברים אינם דומים ולא ניתן להסיק "מקל וחומר", כנטען, כי הסמכות נתונה לבית המשפט לעניינים כלכליים. מסקנתי כי הסמכות אינה נתונה לבית משפט זה, עולה בקנה אחד עם קביעות בית המשפט בעניין עגיב, ואף מתחייבת מהן.

15. כפי שציין בית המשפט בעניין עגיב, הרציונל להקמת המחלקה הכלכלית נקבע במסגרת דברי ההסבר להצעת החוק, שם נקבע בין היתר כי: "הרציונל שבבסיס ההסדרים המוצעים בהצעת חוק זו הוא יצירת תשתית קבועה ומהודקת של מערכת שיפוט יעילה ומקצועית, שבה יידונו מרבית העניינים הנעוצים בדיון הכלכלי. ההסדרים המוצעים יאפשרו התמקצעות של השופטים שידונו בעניינים הכלכליים, ויביאו לאחידות ולעקביות הפסיקה בעניינים אלה, ולהקטנת אי הוודאות ולהגברת היציבות בתחום הכלכלי". בהמשך לכך סבור היה בית המשפט כי על אף ששופט המחלקה הכלכלית רשאי לדון בתובענה באותו עניין גם כשופט "רגיל" בבית המשפט המחוזי - ראוי לדון בשאלת הסמכות של בית המשפט לעניינים כלכליים על מנת להתוות את הדרך ולמנוע מצב שבו "יוגשו למחלקה הכלכלית גם תביעות שאינן מתאימות לדיון בפניה, בניגוד לתכלית לה כיוון המחוקק כאשר תיקן את חוק בתי המשפט והקים את המחלקה הזו". עוד קבע בית המשפט:

"הצדדים היו חלוקים ביחס למשמעות המונח 'ככאלה' בסעיף 42ב(א)(3) ('ענין בקשר לזכויות או חובות של בעלי המניות ככאלה'). לטעמי, מונח זה נועד להבחין בין סכסוך בין בעלי מניות בחברה, הנובע מהיותם בעלי מניות בה, לבין סכסוך בין מי שהם במקרה בעלי מניות בחברה, אולם הסכסוך ביניהם אינו נוגע להיותם כאלה (כגון סכסוך שכנים בין מי שהם במקרה בעלי מניות באותה חברה וכד'). סכסוך כזה, שאינו נוגע להיותם של בעלי המניות - 'כאלה' - איננו צריך להיות נדון כמוכן במסגרת המחלקה הכלכלית. אולם, הסכסוך דנו הוא סכסוך הנוגע לחברה, ולשאלה מי צריכים להיות בעלי המניות בה. העובדה החוסמת לכאורה את הדיון

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תא"ק 20-09-10465 חברת אופקים נסיעות ותיירות (1979) בע"מ נ' סמארטאייר תל אביב בע"מ ואח'

בסכסוך בפני המחלקה הכלכלית, היא העובדה כי בפועל עגיב איננה בעלת מניות בחברה בה מדובר ...
השאלה היא האם מי שטוען כי הוא זכאי להיות בעל מניות בחברה, וכי זכותו הופרה על ידי הצד שכנגד, מעלה סכסוך שהוא "כלכלי", שנעוץ ב"דין הכלכלי" - שהסמכות לדון בו היא סמכות של המחלקה הכלכלית.

אני סבורה כי מכלול הנסיבות במקרה דנן, מביא למסקנה לפיה למחלקה הכלכלית יש סמכות עניינית לדון בתובענה.
 [...]

אכן, במועד הגשת התובענה, עגיב איננה בעלת מניות "ככזו" במשיבות 2 ו-3, והסכסוך איננו לכן סכסוך בין בעלי מניות ככאלה ביחס לתקנות החברה או חוזה אחר בין בעלי מניות. אולם, העובדה כי עגיב היתה אמורה לגישה להיות בעלת מניות בחברות, וכי הסכסוך בינה לבין הראל מתייחס ל"חוזה אחר" שפרשנותו היא שתכריע בשאלה האם אכן זכאית עגיב להיות בעלת מניות בחברות אלה, די בה לטעמי כדי להצדיק כי הדיון בענין יתקיים בפני המחלקה הכלכלית.

[...]
 כזכור טענה הראל בין היתר כי אין מקום לדיון בפני המחלקה הכלכלית בסכסוך, משום שמדובר בסכסוך אזרחי חוזי "רגיל", שלצורך הכרעה בו לא נדרשת התמחות מיוחדת של שופטי המחלקה הכלכלית. אני סבורה כי הסכסוך במהותו הוא סכסוך בעל מאפיינים של המחלקה הכלכלית. מדובר בסכסוך הקשור בחלוקת מניות בחברה, ובזכות הנטענת של עגיב לקבל מניות אלה. עגיב טוענת לזכות להיות בעלת מניות בחברות אליהן הועברו לטענתה כל נכסי החברות שהיא בעלת המניות בהן - חברות "הפועל הישנה".
 לכן, וחרף העובדה כי עגיב איננה ביום הגשת התובענה בעלת מניות בחברות שהיא טוענת לזכות למניות בהן, יש מקום לקיים את הדיון בפני המחלקה הכלכלית. העובדה כי מדובר בסכסוך שיש לו הבטים חוזיים, אין בה כדי לשנות מסקנה זו – סכסוכים רבים בין בעלי מניות הם בעלי אופי חוזי, ואולם המאפיין סכסוכים שהם בסמכותה של המחלקה הכלכלית הוא כי מדובר בסכסוכים חוזיים המתייחסים לענין הקשור בזכויות וחובות של בעלי מניות, בקשר לחוזים ביניהם. כאמור - הסכסוך דנן הוא אכן סכסוך כזה, לאור פרשנותו התכליתית של סעיף 42ב(א)(3) ולאור כל האמור לעיל.

כל ההדגשות בקו, הן שלי - י"ב.

16. נקל לראות, כי ביישום הדין לעובדות בענייננו, אין הסמכות לבית המשפט לעניינים כלכליים. כפי שצוין בעניין עגיב "סכסוכים רבים בין בעלי מניות הם בעלי אופי חוזי, ואולם המאפיין סכסוכים שהם בסמכותה של המחלקה הכלכלית הוא כי מדובר

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תא"ק 10465-09-20 חברת אופקים נסיעות ותיירות (1979) בע"מ נ' סמארטאייר תל אביב בע"מ ואח'

בסכסוכים חוזיים המתייחסים לענין הקשור בזכויות וחובות של בעלי מניות, בקשר לחוזים ביניהם. בסכסוך שלפנינו בהליך זה, אין דבר המתייחס לזכויות וחובות של בעלי מניות בקשר לחוזים ביניהם. סכסוך זה, אינו נוגע לזכויות או לחובות של בעלי המניות "ככאלה". הוא אינו נוגע גם למי מהצדדים שסבור כי הוא אמור להיות בעל מניות; אין הוא "סכסוך הנוגע לחברה, ולשאלה מי צריכים להיות בעלי המניות בה" ואף לכל עניין אחר שבניהול החברה.

17. התוצאה היא, אפוא, שהסמכות נתונה לבתי המשפט האזרחיים הרגילים ומשכך, מקומה של התביעה, לאור סכומה, בבית משפט השלום.

18. למותר לציין כי אין ב"טענות הרקע" שהעלתה התובעת כדי לשנות מן המצב המשפטי האמור. העובדה שנקבע דיון, אינה מלמדת על קיומה של סמכות עניינית. יוער כי כנוהל עבודה במחלקה הכלכלית נקבעים התיקים לדיון ראשון, סמוך לאחר הגשת התביעה ואין בעצם קביעת הדיון, קביעה כלשהי לגופו של עניין (כך למשל, גם לא ניתן ללמוד מקביעת הדיון כי ניתנה רשות להתגונן או שיש ליתן רשות להתגונן, בטרם הוגשה כלל בקשת רשות להתגונן). גם העובדה שההסכם הוא תולדה של הליך אחר קודם שניהלו הצדדים במחלקה הכלכלית, אינה מלמדת על סמכות. כל תביעה נבחנת לגופה, על פי מבחני הסמכות הרלבנטיים, כאמור, לא מוכרת בעניין זה "סמכות נמשכת". על פי מבחני הסמכות העניינית, אין מקומה של התביעה בבית המשפט לעניינים כלכליים.

19. בנסיבות העניין, לא מצאתי ליתן צו עיקול כמבוקש טרם העברת התיק לבית משפט השלום. התיק יועבר לבית משפט השלום, שידון גם בבקשה זו.

20. אכן, בית המשפט רשאי ליתן סעד זמני או ארעי גם אם הוא סבור כי הסמכות העניינית לדון בתביעה נתונה לבית משפט אחר, באופן שתועבר לבית המשפט המוסמך, על הצו הארעי או הזמני שניתן. אלא שבית המשפט אינו מחויב ליתן סעד זמני או ארעי, כמבוקש, בטרם העברת התובענה לבית המשפט המוסמך. לאחר שעיינתי בבקשה ובמכלול נסיבות העניין, איני סבורה כי מדובר בעניין שאינו סובל דיחוי עד למתן החלטה בבקשה ע"י בית המשפט המוסמך. לא ראיתי מה נזק ייגרם לתובעת או לעניין, כתוצאה מכך שהחלטה תינתן בתוך מספר ימים. אציין כי התובענה והבקשה הוגשו ביום 6/9/20 אף שהתשלום הרביעי צריך היה להתבצע עד 30/6/20 (והטענה היא שגם התשלום השלישי בוצע בחלקו ומועד תשלומו של זה, היה עד 1/1/20). אף בהגשת ההבהרה בעניין הסמכות לא אצה לתובעת הדרך. ההתנהלות אינה מלמדת, כי מדובר בעניין בהול, הדורש החלטה שיפוטית מיידי או כי אי מתן החלטה לאלתר ייתר את התועלת שבמתן הצו בעוד מספר ימים (ככל שיינתן) וכיוצ"ב.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תא"ק 10465-09-20 חברת אופקים נסיעות ותיירות (1979) בע"מ נ' סמארטאייר תל אביב בע"מ ואח'

אציין כי בבקשה או בהבהרה לא צוינו אירוע או עניינים קונקרטיים שיש בהם כדי להצביע על צורך במתן החלטה בבקשה לעיקול לאלתר, כגון: חשש מידי וספציפי להברחת נכסים, שינוי מצב לרעה או אירוע רלבנטי אחר שעתיד להתרחש בימים הקרובים ויש לקדם את פניו במתן צו עיקול מידי וכיוצ"ב.

סוף דבר

21. כעולה מן המקובץ אין הסמכות לדון בתובענה נתונה לבית המשפט לעניינים כלכליים, אלא לבית המשפט האזרחיים "הרגילים". בשים לב לסכומה של התביעה הכספית, מקומה בבית משפט השלום, וכך אני מורה.

ההחלטה ניתנה בסמכותי כרשמת.

התיק יועבר לנשיא בתי משפט השלום לצורך ניתובו.
תשומת הלב לכך שהוגשה בקשה לעיקול במעמד צד אחד, שיש ליתן בה החלטה לגופה.

המזכירות תדוור לב"כ התובעת בלבד.

בשלב זה, בשל כך שמדובר בבקשה שהוגשה במעמד צד אחד, תיוותר ההחלטה חסויה (גלויה לבית המשפט ולמבקשת בלבד) עד ליום 27/9/20 ולאחר מכן, תהיה פתוחה לעיון הצד שכנגד (ולציבור).

ניתנה היום, כ"ד אלול תש"פ, 13 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

יעל בלכר, שופטת